

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolelor 43 CE, 56 CE și 58 CE — Legislație fiscală în materie de impozit pe venit — Deductibilitatea pentru o societate a sumelor plătite cu titlu de transfer financiar intragrup, subordonată condiției ca societatea care primește transferul să aibă, de asemenea, sediul în statul membru vizat

Dispozitivul

Articolul 43 CE nu se opune unui regim stabilit de legislația unui stat membru, precum cel în discuție în acțiunea principală, potrivit căruia o filială rezidentă în acest stat membru nu poate să deducă din veniturile sale impozabile un transfer financiar intragrup efectuat de aceasta în favoarea societății sale mamă decât în măsura în care aceasta din urmă are sediul în același stat membru.

(¹) JO C 193, 6.8.2005.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Acțiune penală împotriva lui Jürgen Kretzinger

(Cauza C-288/05) (¹)

(Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen — Articolul 54 — Principiul „ne bis in idem” — Noțiunea de „aceleași fapte” — Țigări de contrabandă — Importuri în mai multe state contractante — Urmărire penală în diferite state contractante — Noțiunea de „executare” a pedepselor — Suspendarea executării pedepsei — Deducerea perioadelor de arestare preventivă de scurtă durată — Mandatul european de arestare)

(2007/C 235/06)

Limba de procedură: germană

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Partea din acțiunea principală

Jürgen Kretzinger

în prezența: Hauptzollamt Augsburg

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO 2000, L 239, p. 19) — Principiul *ne bis in idem* — Condiții pentru stingherea dreptului de urmărire penală — Noțiunea de „aceleași fapte” — Transport de țigări de contrabandă prin teritoriile mai multor state membre — Condamnarea, în două state membre, pentru fraudă fiscală și, respectiv, pentru tănuire cu privire la bunuri sustrate de la plata taxelor fiscale — Noțiunea de „executare” — Suspendarea executării pedepsei — Deducerea perioadelor de arestare preventivă

Dispozitivul

1) Articolul 54 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune, semnată la 19 iunie 1990 la Schengen, trebuie interpretat în sensul că:

— criteriul relevant pentru aplicarea articolului menționat este cel al identității actelor materiale, înțeles ca existența unui ansamblu de fapte indisolubil legate între ele, independent de încadrarea juridică a acestor fapte sau de interesul juridic protejat;

— fapte constând în dobândirea de tutun străin de contrabandă într-un stat contractant și în importul și deținerea aceluiași tutun în alt stat contractant, caracterizate de circumstanța că inculpatul, care a fost urmărit în cele două state contractante, avea de la început intenția de a transporta tutunul, după prima intrare în posesie, către o destinație finală, traversând mai multe state contractante, reprezintă conduite care pot intra sub incidența domeniului de aplicare a noțiunii de „aceleași fapte” în sensul articolului 54. Aprecierea definitivă în această privință revine instanțelor naționale competente.

2) În sensul articolului 54 din Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen, pedeapsa pronunțată de o instanță a unui stat contractant „a fost executată” sau „este în curs de executare” atunci când inculpatul a fost condamnat la pedeapsa închisorii cu suspendare, în conformitate cu legislația respectivului stat contractant.

3) În sensul articolului 54 din Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen, pedeapsa pronunțată de o instanță a unui stat contractant nu trebuie considerată ca „executată” sau „în curs de executare” atunci când inculpatul a fost pentru scurt timp reținut și/sau arestat preventiv și când, în conformitate cu legislația statului de condamnare, această privare de libertate trebuie dedusă din durata pedepsei închisorii ce va fi executată ulterior.

4) Faptul că un stat membru în care o persoană a făcut obiectul unei hotărâri definitive de condamnare în dreptul intern poate emite un mandat european de arestare pentru arestarea acestei persoane în scopul executării acestei hotărâri în temeiul Deciziei cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre nu poate avea vreo consecință asupra interpretării noțiunii de „executare” în sensul articolului 54 din Convenția de punere în aplicare a acordului Schengen.

(¹) JO C 257, 15.10.2005.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 18 iulie 2007 (cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare formulată de Verwaltungsgericht Darmstadt — Germania) — Derin Ismail/Landkreis Darmstadt-Dieburg

(Cauza C-325/05) (¹)

(Asociere CEE-Turcia — Articolul 59 din protocolul adițional — Articolele 6, 7 și 14 din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere — Dreptul de acces liber la încadrarea în muncă în temeiul articolului 7 primul paragraf a doua liniuță — Dreptul de ședere care este corolarul acestuia — Resortisant turc în vârstă de peste 21 de ani și care nu se mai află în întreținerea părinților săi — Condamnări penale — Condițiile pierderii drepturilor dobândite — Compatibilitate cu regula potrivit căreia Republica Turcia nu poate beneficia de un tratament mai favorabil decât cel aplicabil între statele membre)

(2007/C 235/07)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Darmstadt

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Ismail Derin

Pârâtă: Landkreis Darmstadt-Dieburg

Obiectul

Cerere având ca obiect pronunțarea unei hotărâri preliminare — Verwaltungsgericht Darmstadt — Interpretarea articolului 7 primul paragraf a doua liniuță din Decizia nr. 1/80 a Consiliului de asociere CEE/Turcia, precum și a articolului 59 din protocolul adițional referitor la etapa tranzitorie prevăzută de Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, semnat la 23 noiembrie 1970 (JO L 293, p. 4) — Lipsa pierderii dreptului de acces liber la orice activitate salariată, precum și a dreptului de ședere ce rezultă din acesta, de către un resortisant turc care a intrat pe teritoriul național în cadrul unei reîntregiri

a familiei, în condițiile în care acesta are mai mult de 21 de ani și nu mai este în întreținerea părinților săi — Tratament mai favorabil decât cel care este acordat resortisanților statelor membre

Dispozitivul

Un resortisant turc, ce a fost autorizat să intre pe teritoriul Republicii Federale Germania atunci când era copil, în cadrul unei reîntregiri a familiei, și care a dobândit dreptul de acces liber la orice activitate salariată, la alegerea sa, în temeiul articolului 7 primul paragraf a doua liniuță din Decizia nr. 1/80 din 19 septembrie 1980 privind dezvoltarea asocierii, adoptate de Consiliul de asociere instituit prin Acordul de asociere dintre Comunitatea Economică Europeană și Turcia, nu pierde dreptul de ședere în statul membru gazdă, drept care este corolarul dreptului de acces liber, decât în două situații, și anume:

— în cazurile prevăzute de articolul 14 alineatul (1) din această decizie sau

— atunci când părăsește teritoriul statului membru gazdă pentru o perioadă semnificativă și fără motive legitime,

chiar dacă are mai mult de 21 de ani, nu mai este în întreținerea părinților săi, ci duce o existență independentă în statul membru respectiv, și chiar dacă nu a mai fost încadrat în muncă de mai mulți ani, întrucât a executat, în mod neîntrerupt, în această perioadă, o pedeapsă cu închisoarea pronunțată împotriva sa. O astfel de interpretare nu este incompatibilă cu exigențele articolului 59 din protocolul adițional semnat la 23 noiembrie 1970 la Bruxelles și încheiat, aprobat și confirmat, în numele Comunității, prin Regulamentul (CEE) nr. 2760/72 al Consiliului din 19 decembrie 1972.

(¹) JO C 281, 12.11.2005.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 18 iulie 2007 — Industrias Químicas del Vallés, SA/Comisia Comunităților Europene

(Cauza C-326/05 P) (¹)

(Recurs — Neîncluderea metalaxilului în anexa I la Directiva 91/414/CEE — Retragerea autorizațiilor acordate produselor de uz fitosanitar care conțin această substanță activă — Schimbarea înțelesului neîndoielnic al elementelor de probă — Eroare vădită de apreciere)

(2007/C 235/08)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Industrias Químicas del Vallés, SA (reprezentanți: C. Fernández Vicién, I. Moreno-Tapia Rivas și J. Sabater Marotias, abogados)